

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 84 0 К 050139 17 Квлз
Бања Лука, 28.8.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједнице вијећа, Горане Микеш, др Вељка Икановића, Драгомир Миљевић и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног М.Т. због кривичног дјела лаке тјелесне повреде из члана 155. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости, који је поднио бранилац осуђеног, адвокат М.Р. из Д., против пресуде Окружног суда у Добоју број 84 0 К 050139 17 Кж од 30.3.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 28.8.2017. године донио је

П Р Е С У Д У

Захтјев за заштиту законитости се одбија, као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Дервенти број 84 0 К 050139 16 К од 10.10.2016, која је потврђена пресудом Окружног суда у Добоју број 84 0 К 050139 17 Кж од 30.3.2017, оглашен је кривим оптужени М.Т., због кривичног дјела лаке тјелесне повреде из члана 155. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за које дјело му је, у смислу одредбе члана 46. став 1. и 47. став 1. и 3. истог закона, изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 60 (шездесет) дана, те истовремено одређено да се иста неће извршити ако оптужени у року од 1 (једне) године не почини ново кривично дјело. На основу одредбе члана 108. став 4. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту ЗКП РС), оштећени С.Б., са имовинскоправним захтјевом упућени је на парницу. На основу одредбе члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачка г) ЗКП РС, оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 572,91 КМ, те на име паушала износ од 150,00 КМ.

Против наведене другостепене пресуде, бранилац осуђеног, адвокат М.Р. из Д., је поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), због повреде Кривичног закона, с приједлогом да се преиначи пресуда Окружног суда у Добоју број 84 0 К 050139 17 Кж од 30.3.2017. године, на начин да се уважи жалба и укине пресуда Основног суда у Дервенти број 84 0 К 050139 16 К од 10.10.2016, и предмет врати том суду на поновни поступак или укине пресуда

Окружног суда у Добоју број 84 0 К 050139 17 Кж од 30.3.2017. године и предмет врати том суду на поновни поступка.

У одговору на Захтјев, у смислу одредбе члана 353. став 1. ЗКП РС, републички јавни тужилац, Витомир Солдат је, у поднеску број Т15 0 КТЗ 0019333 17 од 21.8.2017. године, предложио да се исти одбије, као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд се, примјеном одредби члана 354. ЗКП РС, ограничио на испитивање само оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Захтјев за заштиту законитости се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, може поднијети против правоснажне пресуде због повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. овог члана.

Тим ограничењима је искључена могућност улагања овог правног лијека ако није изјављена жалба на првостепену пресуду, као редовни правни лијек, а на наведене повреде материјалног и процесног закона се није могуће позивати у Захтјеву, ако нису биле изнесене у жалби (осим ако се ради о повреди учињеној у жалбеном поступку).

Подносеним Захтјевом браниоца осуђеног, као основ побијања правоснажне пресуде, означена је повреда Кривичног закона, који основ је био изнесен у жалби браниоца на првостепену пресуду.

У оквиру приговора, заснованом на тврдњи о повреди Кривичног закона, аргументи Захтјева, према разлозима у његовом образложењу, се односе на тврдњу о погрешно утврђеном чињеничном стању, услед погрешне оцјене изведених доказа. Заступа се став да није било основа да се пријава о озледи, ДЗ у Д., прихвати као доказ, па тиме ни налаз и мишљење вјештака Љ. др Ц., који је заснован на том доказу, да је погрешно утврђено вријеме када се оштећени С.Б. јавио на преглед у ДЗ, па тиме и погрешно утврђено вријеме извршења дјела, да је погрешан закључак суда о локацији повреде оштећеног, и коначно, да нема доказа да је осуђени починио кривично дјело, за које је оглашен кривим.

Цијенећи суштину изнесених аргумената из Захтјева, несумњиво произилази да се оспорава правилност оцјене доказа и тиме правилност чињеничне основе правоснажне пресуде, што представља ревизију утврђеног чињеничног стања, по ком основу се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, овај ванредни правни лијек, не може поднијети.

Надаље, аргументима из Захтјева, указује се на недостатке другостепене пресуде, и то у виду квалитета образложења у вези са жалбеним приговорима, који се односе на оцјену исказа свједока С.М., и тиме имплицитно указује на повреду права на одбрану, као битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Изнесени аргументи нису основани, јер је, у конкретном случају, у другостепеној пресуди дато образложење у погледу жалбених приговора браниоца оптуженог, за сваки од истакнутих жалбених основа. Изнесен је садржај жалбених приговора а затим су дати јасни и конкретни разлози у њиховој оцјени. Дато је и образложење (страна 2. пасус 2.) у погледу жалбених приговора браниоца оптуженог, којима се оспоравала правилност оцјене доказа, појединачно и у међусобној повезаности, дакле, и свједока С.М.

Ради тога се, на приговорима из Захтјева, којима се оспорава валидност датих разлога у образложењу другостепене пресуде, не може градити тврдња да је образложење другостепене пресуде захваћено таквим недостацима који манифестују повреду права на одбрану, као облик битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Надаље, оспоравајући чињенично утврђење у погледу начина одвијања критичног догађаја, Захтјевом се развија теза да је осуђени поступао у нужној одбрани.

На наведеним аргументима о погрешној чињеничној основи побијаних пресуда, не може се успоставити повреда Кривичног закона, као основ за подношење овог ванредног правног лијека, јер повреда Кривичног закона, као основ побијања пресуде, подразумјева да су у тој пресуди потпуно и правилно утврђене одлучне чињенице, а да је правилном примјеном закона на такву чињеничну основу, требало донијети другачију одлуку.

Дакле, тврдња о повреди Кривичног закона се не може градити на тези о погрешној чињеничној основи пресуде, кроз ревизију чињеничног стања. Нужна претпоставка за основано позивање на ову повреду, је респектовање чињеничне основе побијане пресуде, као потпуне и правилне.

Из наведених разлога, те у смислу одредбе члана 355. ЗКП РС одлучено је као у изреци ове пресуде..

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић